

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

► **B** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2005/29/EY,

annettu 11 päivänä toukokuuta 2005,

sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta

(sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan Parlamentin ja Neuvoston Direktiivi (EU) 2019/2161, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019	L 328	7	18.12.2019

▼B**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
2005/29/EY,**

annettu 11 päivänä toukokuuta 2005,

sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta

(sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

*1 artikla***Tarkoitus**

Tämän direktiivin tarkoituksena on tukea sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja saavuttaa korkeatasoinen kuluttajansuoja lähentämällä jäsenvaltioiden lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka koskevat kuluttajien taloudellisia etuja vahingoittavia sopimattomia kaupallisia menettelyjä.

*2 artikla***Määritelmät**

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) ”kuluttajalla” luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin alaan kuuluvissa kaupallisissa menettelyissä toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino-, liike-, käsiteollisuus- tai ammattitoimintaansa;
- b) ”elinkeinonharjoittajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tämän direktiivin alaan kuuluvissa kaupallisissa menettelyissä toimii tarkoituksessa, joka liittyy hänen elinkeino-, liike-, käsiteollisuus- tai ammattitoimintaansa, ja elinkeinonharjoittajan nimissä tai puolesta toimivaa henkilöä;

▼M1

- c) ”tuotteella” tavaraa tai palvelua, kiinteä omaisuus, digitaalinen palvelu ja digitaalinen sisältö sekä oikeudet ja velvoitteet mukaan lukien;

▼B

- d) ”elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisillä kaupallisilla menettelyillä” (jäljempänä myös ”kaupallisilla menettelyillä”) elinkeinonharjoittajan tointa, mainitsematta jättämistä, käyttäytymistä tai edustamista, kaupallista viestintää, mukaan lukien mainontaa ja markkinointia, joka liittyy välittömästi tuotteen myynnin edistämiseen, myymiseen tai toimittamiseen kuluttajille;
- e) ”kuluttajien taloudellisen käyttäytymisen olennaisella vääristämisellä” kaupallisen menettelyn käyttämistä heikentämään tuntuvasti kuluttajan kykyä tehdä perusteltu päätös, mikä saa kuluttajan tekemään sellaisen kaupallisen ratkaisun, johon hän ei muuten olisi päätenyt;
- f) ”käytännössä” sopimusta tai jäsenvaltioiden laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä riippumatonta sääntöä, joka määrittelee niiden elinkeinonharjoittajien käyttäytymisen, jotka sitoutuvat

▼B

- noudattamaan sääntöjä yhden tai useamman erityisen kaupallisen menettelyn tai liiketoiminnan alan osalta;
- g) ”käytännesääntöjen ylläpitäjällä” tahoja, mukaan lukien elinkeinonharjoittaja tai elinkeinonharjoittajien ryhmä, joka vastaa käytännesääntöjen laatimisesta ja tarkistamisesta ja/tai sen valvomisesta, että ne, jotka ovat sitoutuneet sääntöihin, noudattavat niitä;
- h) ”huolellisella ammatinharjoittamisella” sellaista erikoistaidon ja huolellisuuden tasoa, jota elinkeinonharjoittajan voidaan kohtuudella odottaa osoittavan kuluttajia kohtaan ja joka vastaa rehellistä markkinatapaa ja/tai vilpittömässä mielessä toimimisen yleistä periaatetta elinkeinonharjoittajan toimialalla;
- i) ”ostokehoksella” kaupallista viestiä, jossa ilmaistaan tuotteen ominaispiirteet ja hinta käytetylle kaupallisen viestinnän keinolle asianmukaisella tavalla ja näin mahdollistetaan kuluttajalle ostoksen tekeminen;
- j) ”sopimattomalla vaikuttamisella” valta-aseman käyttämistä suhteessa kuluttajaan painostamistarkoituksessa, ilman että välttämättä käytetään tai uhattaisiin käyttää fyysistä voimaa, tavalla, joka merkittävästi rajoittaa kuluttajan kykyä tehdä perusteltu ratkaisu;
- k) ”kaupallisella ratkaisulla” ratkaisua, jonka kuluttaja tekee siitä, aikooko hän ostaa sekä miten ja millä ehdoilla hän ostaa, maksaa kokonaisuudessaan tai osittain, pitää tuotteen tai luopua siitä tai käyttää sopimuksesta johtuvaa tuotteeseen kohdistuvaa oikeutta, tai siitä, päättääkö kuluttaja toimia tai pidättäytyä toimimasta;
- l) ”säännellyllä ammatilla” yhdestä tai useammasta toiminnan lajista koostuvaa ammattitoimintaa, jonka aloittamiseksi tai harjoittamiseksi tai jonka jotakin harjoittamisen muotoa varten edellytetään suoraan tai välillisesti lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti määrättyä ammattipätevyyttä;

▼M1

- m) ”järjestyksellä” suhteellista sijoitusta, jonka elinkeinonharjoittajat antavat tuotteille, kun ne esittävät, järjestävät tai antavat ne tiedoksi riippumatta teknologisista välineistä, joita esittämiseen, järjestämiseen tai tiedoksiantamiseen käytetään;
- n) ”verkossa toimivalla markkinapaikalla” palvelua, joka antaa kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia muiden elinkeinonharjoittajien tai kuluttajien kanssa hyödyntäen elinkeinonharjoittajan käyttämää tai hänen puolestaan käytettyä ohjelmaa, mukaan lukien verkkosivustot tai niiden osat tai sovellukset.

▼B*3 artikla***Soveltamisala**

1. Tätä direktiiviä sovelletaan 5 artiklassa tarkoitettuihin elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien väliin sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin ennen jotakin tuotetta koskevaa liiketointia ja sen jälkeen.

▼B

2. Tällä direktiivillä ei rajoiteta sopimusoikeutta eikä erityisesti sopimuksen pätevyyttä, tekemistä tai vaikutusta koskevia sääntöjä.
3. Tällä direktiivillä ei rajoiteta yhteisön tai jäsenvaltioiden sääntöjä, jotka liittyvät tuotteiden terveys- ja turvallisuusnäkökohtiin.
4. Jos tämän direktiivin säännökset ovat ristiriidassa sopimattomien kaupallisten menettelyjen yksittäisiä näkökohtia säätelevien muiden yhteisön sääntöjen kanssa, jälkimmäisillä on etusija ja niitä sovelletaan kyseisiin yksittäisiin näkökohtiin.

▼M1

5. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita antamasta säännöksiä kuluttajien oikeutettujen etujen suojaamiseksi, kun kyseessä ovat aggressiiviset tai harhaanjohtavat markkinointi- tai myyntimenettelyt elinkeinonharjoittajan kuluttajan kotiin pyytämättä tekemän käynnin tai sellaisen elinkeinonharjoittajan järjestämän tutustumiskäynnin yhteydessä, jonka tarkoituksena tai seurauksena on tuotteiden esittelemine tai myyminen kuluttajalle. Tällaisten säännösten on oltava oikeasuhteisia, syrjimättömiä ja perusteltuja kuluttajansuojaan liittyvistä syistä.
6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä 5 kohdan nojalla antamansa kansalliset säännökset sekä kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset. Komissio asettaa nämä tiedot helposti kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien saataville verkkosivuston välityksellä.

▼B

7. Tällä direktiivillä ei rajoiteta tuomioistuinten lainkäyttövaltaa koskevien sääntöjen soveltamista.
8. Tällä direktiivillä ei rajoiteta mahdollisia sijoittautumista tai toimilupajärjestelmiä koskevia edellytyksiä eikä hyvää ammattitapaa koskevia sääntöjä tai muita säänneltyjä ammatteja sääteleviä erityissääntöjä, joiden tarkoituksena on korkeiden rehellisyyttä koskevien vaatimusten ylläpitäminen ammattikunnan puolesta ja joita jäsenvaltiot voivat yhteisön lainsäädännön mukaisesti asettaa ammattikunnalle.
9. Direktiivissä 2002/65/EY määriteltyjen rahoituspalvelujen sekä kiinteän omaisuuden osalta jäsenvaltiot voivat asettaa vaatimuksia, jotka ovat ohjailevampia tai rajoittavampia kuin tämä direktiivi alalla, jota se lähentää.
10. Tätä direktiiviä ei sovelleta jalometallituotteiden jalometallipitoisuuden varmentamista ja merkintää koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamiseen.

*4 artikla***Sisämarkkinat**

Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa palveluiden tarjonnan vapautta eivätkä tavaroiden vapaata liikkumista tämän direktiivin yhdenmukaistamisen alaan kuuluvista syistä.

2 LUKU

SOPIMATTOMAT KAUPALLISET MENETTELYT*5 artikla***Sopimattomien kaupallisten menettelyjen kieltäminen**

1. Sopimattomat kaupalliset menettelyt ovat kiellettyjä.

▼B

2. Kaupallinen menettely on sopimaton, mikäli:
- a) se on huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimusten vastainen;
 - ja
 - b) se vääristää olennaisesti tai on omiaan vääristämään olennaisesti menettelyn saavutettavissa tai kohteena olevan keskivertokuluttajan tai, kun kaupallinen menettely on suunnattu tietyille kuluttajaryhmälle, ryhmään kuuluvan keskivertohenkilön taloudellista käyttäytymistä tuotteeseen nähden.
3. Kaupallisia menettelyjä, jotka todennäköisesti vääristävät olennaisesti vain selkeästi tunnistettavissa olevan kuluttajaryhmän taloudellista käyttäytymistä, joka on erityisen altis käytännön tai sen perustana olevan tuotteen suhteen henkisen tai fyysisen vajavaisuutensa, ikänsä tai herkkäuskoisuutensa vuoksi tavalla, jonka elinkeinonharjoittajan voidaan kohtuudella odottaa ennakoivan, arvioidaan kyseiseen ryhmään kuuluvan keskivertohenkilön näkökulmasta. Tällä ei rajoiteta yleisiä ja lainmukaisia mainontakäytäntöjä, joiden mukaisesti voidaan esittää liioittelevia väitteitä tai väitteitä, joita ei ole tarkoitus ymmärtää kirjaimellisesti.
4. Sopimattomia ovat erityisesti kaupalliset menettelyt, jotka ovat:
- a) harhaanjohtavia 6 ja 7 artiklassa esitetyn mukaisesti;
 - tai
 - b) aggressiivisia 8 ja 9 artiklassa esitetyn mukaisesti.
5. Liitteessä I on luettelo niistä kaupallisista menettelyistä, joita pidetään kaikissa olosuhteissa sopimattomina. Samaa luetteloa on sovellettava kaikissa jäsenvaltioissa ja sitä voidaan muuttaa ainoastaan muuttamalla tätä direktiiviä.

1 J a k s o**Harhaanjohtavat kaupalliset menettelyt***6 artikla***Harhaanjohtavat toimet**

1. Kaupallista menettelyä pidetään harhaanjohtavana, jos se sisältää virheellistä tietoa ja on siten totuuden vastainen tai jos se millään tavoin, yleinen esitystapa mukaan luettuna, harhauttaa tai on omiaan harhauttamaan keskivertokuluttajaa, vaikka tieto olisikin tosiasiallisesti virheetön jonkin seuraavassa esitetyn seikan osalta, ja jos se joka tapauksessa saa tai todennäköisesti saa hänet tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt:
- a) tuotteen olemassaolo tai sen luonne;
 - b) tuotteen pääominaisuudet, kuten sen saatavuus, edut, riskit, suorittaminen, koostumus, lisävarusteet, myynninjälkeinen asiakastuki ja valitusten käsittely, valmistus- tai suoritustapa ja -ajankohta, toimitus, käyttökelpoisuus, käyttötarkoitus, määrä, tuote-erittely, maantieteellinen tai kaupallinen alkuperä tai tulokset, joita sitä käyttämällä odotetaan saavutettavan, taikka tuotteelle tehtyjen testien tai tarkastusten tulokset ja olennaiset piirteet;
 - c) elinkeinonharjoittajan sitoumusten laajuus, kaupallisen menettelyn perusteet ja myyntiprosessin luonne, maininta tai tunnus, joka liittyy tuotteen tai elinkeinonharjoittajan suoraan tai välilliseen sponsorointiin tai hyväksyntään;

▼ B

- d) hinta tai sen laskentatapa tai erityinen hintaetu;
- e) huollon, osan, vaihtamisen tai korjauksen tarve;
- f) elinkeinonharjoittajan tai hänen edustajansa luonne, ominaisuudet ja oikeudet, kuten henkilöllisyys ja varallisuus, pätevyys, asema, hyväksyntä, kytkentä tai yhteys ja hänen omistamansa teolliset, kaupalliset ja immateriaalioikeudet tai saamansa palkinnot ja tunnustukset;
- g) kuluttajan oikeudet, mukaan lukien oikeus korvaukseen tai hyvitykseen sellaisena kuin niistä on säädetty kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/44/EY ⁽¹⁾, tai kuluttajan mahdollisesti kohtaamat riskit.

2. Kaupallista menettelyä pidetään harhaanjohtavana myös, mikäli se asiayhteydessä, kun otetaan huomioon kaikki seikat ja olosuhteet, näin saa tai todennäköisesti saa keskivertokuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt, ja mikäli siihen liittyy:

- a) tuotteen markkinointi, mukaan lukien vertaileva mainonta, joka aiheuttaa sekaannusta kilpailijan tuotteiden, tavaramerkkien, kauppanimitysten ja muiden erottavien tunnusten kanssa;
- b) sellaisten sitoumusten noudattamatta jättäminen, jotka sisältyvät käytännesääntöihin, joita elinkeinonharjoittajat ovat sitoutuneet noudattamaan, mikäli:
 - i) sitoumus ei ole pyrkimysluonteinen vaan vakaa ja todennettavissa oleva;
 - ja
 - ii) elinkeinonharjoittaja ilmoittaa kaupallisen menettelyn yhteydessä, että hän noudattaa käytännesääntöjä;

▼ M1

- c) tavaran markkinointi jossakin jäsenvaltiossa samanlaisena kuin muissa jäsenvaltioissa markkinoitava tavara, vaikka kyseinen tavara on koostumukseltaan tai ominaisuuksiltaan merkittävästi erilainen, paitsi jos tämä on oikeutettujen ja objektiivisten tekijöiden vuoksi perusteltua.

▼ B*7 artikla***Harhaanjohtavat mainitsematta jättämiset**

1. Kaupallista menettelyä pidetään harhaanjohtavana, jos sen asiayhteydessä, kun otetaan huomioon kaikki seikat ja olosuhteet sekä viestintävälineen rajoitukset, jätetään mainitsematta olennaisia tietoja, joita keskivertokuluttaja tarvitsee asiayhteyden mukaan perustellun kaupallisen ratkaisun tekemiseen, ja jos se näin saa tai todennäköisesti saa keskivertokuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt.

⁽¹⁾ EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12.

▼B

2. Harhaanjohtavana mainitsematta jättämisenä, ottaen huomioon 1 kohdassa kuvatut seikat, pidetään myös sitä, jos elinkeinonharjoittaja salaa tai antaa epäselvällä, käsittämättömällä tai moniselitteisellä tavalla tai väärään aikaan kyseisessä kohdassa tarkoitettua olennaista tietoa taikka jättää mainitsematta kaupallisen menettelyn kaupallisen tarkoituksen, ellei se ilmene asiayhteydestä, mikäli jommassakummassa tapauksessa se saa tai todennäköisesti saa keskivertokuluttajan tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän muuten ei olisi tehnyt.

3. Jos kaupallisen menettelyn ilmoittamisessa käytettävä väline asettaa paikkaan tai aikaan liittyviä rajoituksia, nämä rajoitukset sekä elinkeinonharjoittajan mahdollisesti toteuttamat toimenpiteet tietojen välittämiseksi kuluttajille muilla tavoin otetaan huomioon päätettäessä siitä, onko tietoja jätetty mainitsematta.

4. Ostokehotuksissa pidetään olennaisina seuraavia tietoja, jolleivät ne ilmene asiayhteydestä:

- a) tuotteen pääominaisuudet siinä laajuudessa kuin viestintävälineen ja tuotteen kannalta on asianmukaista;
- b) elinkeinonharjoittajan maantieteellinen osoite ja henkilöllisyys, kuten esimerkiksi hänen toiminimensä ja tarvittaessa sen elinkeinonharjoittajan maantieteellinen osoite ja henkilöllisyys, jonka puolesta hän toimii;
- c) hinta veroineen tai, ellei tuotteen luonteesta johtuen hintaa voida kohtuudella laskea etukäteen, hinnan laskutapa sekä tapauksen mukaan kaikki muut rahti-, toimitus- tai postimaksut tai, ellei näitä kustannuksia voida kohtuudella laskea etukäteen, se seikka, että kuluttaja voi joutua maksamaan tällaisia lisämaksuja;

▼M1

- d) maksuihin, toimitukseen ja sopimuksen täyttämiseen liittyvät järjestelyt, mikäli ne poikkeavat huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimuksista;

▼B

- e) kun tuotteisiin ja liiketoimiin liittyy irtisanomis- tai peruuttamisoikeus, maininta tästä oikeudesta;

▼M1

- f) kun tuotteita tarjotaan verkossa toimivilla markkinapaikoilla, tieto siitä, onko tuotteet tarjoava kolmas osapuoli elinkeinonharjoittaja vai muu taho, kyseisen kolmannen osapuolen verkossa toimivan markkinapaikan tarjoajalle tekemän ilmoituksen perusteella.

4 a. Riippumatta siitä, missä liiketoimet viime kädessä toteutetaan, kun kuluttajille annetaan mahdollisuus hakea eri elinkeinonharjoittajien tai kuluttajien tarjoamia tuotteita hakusanan, lausekkeen tai muun syötötiedon muodossa tehdyn haun perusteella, olennaisina pidetään yleisiä tietoja, jotka on asetettu saataville hakutulosten esittämissivulta suoraan

▼ M1

ja helposti saatavilla olevaan tiettyyn verkkorajapinnan osioon ja jotka koskevat keskeisiä kuluttajalle hakukyselyn tuloksena esitettävien tuotteiden järjestystä määrittäviä muuttujia ja näiden muuttujien suhteellista merkitystä verrattuna muihin muuttujiin. Tätä kohtaa ei sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1150 ⁽¹⁾ 2 artiklan 6 alakohdassa määriteltyihin verkossa toimivien hakukoneiden tarjoajiin.

▼ B

5. Yhteisön lainsäädännössä vahvistettuja kaupallista viestintää, mainontaa tai markkinointia mukaan luettuna, koskevia tiedotusvaatimuksia pidetään olennaisina. Liitteessä II, joka ei ole tyhjentävä, on luettelo tällaisista vaatimuksista.

▼ M1

6. Kun elinkeinonharjoittaja asettaa saataville tuotteita koskevia kuluttaja-arvosteluja, olennaisena pidetään tietoa siitä, varmistaako elinkeinonharjoittaja, että julkaistut arvostelut ovat peräisin kuluttajilta, jotka ovat tosiasiallisesti käyttäneet tuotetta tai ostaneet sen, ja miten elinkeinonharjoittaja varmistaa tämän.

▼ B

2 Jakso

Aggressiiviset kaupalliset menettelyt*8 artikla***Aggressiiviset kaupalliset menettelyt**

Kaupallista menettelyä pidetään aggressiivisena, jos se asiayhteydessä, kun otetaan huomioon kaikki seikat ja olosuhteet, häirinnän, pakottamisen, fyysinen voimankäyttö mukaan luettuna, tai sopimattoman vaikuttamisen keinoin merkittävästi heikentää tai on omiaan merkittävästi heikentämään keskivertokuluttajan valinnanvapautta tai käyttäytymistä suhteessa tuotteeseen ja näin saa tai todennäköisesti saa hänet tekemään kaupallisen ratkaisun, jota hän ei muuten olisi tehnyt.

*9 artikla***Häirinnän, pakottamisen ja sopimattoman vaikuttamisen käyttäminen**

Määritettäessä, käytetäänkö kaupallisessa menettelyssä häirintää, pakottamista, fyysinen voimankäyttö mukaan luettuna, tai sopimatonta vaikuttamista, huomioon otetaan:

- a) sen ajoitus, tapahtumapaikka, luonne ja kesto;
- b) uhkaava tai halventava kielenkäyttö tai käyttäytyminen;
- c) elinkeinonharjoittajan vaikuttaminen tuotetta koskevaan kuluttajan ratkaisuun käyttämällä tiedossaan olevia vastoinkäymisiä tai seikkoja, jotka ovat niin vakavia, että ne heikentävät kuluttajan arvostelukykä;
- d) elinkeinonharjoittajan asettamat vaikeat ja kohtuuttomat sopimuksen ulkopuoliset esteet, kun kuluttaja haluaa käyttää sopimukseen sisältyviä oikeuksiaan, mukaan lukien oikeutta päättää sopimus tai vaihtaa tuotetta tai elinkeinonharjoittajaa;
- e) uhkaus ryhtyä toimiin, jotka eivät ole laillisesti mahdollisia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1150, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, oikeudenmukaisuuden ja avoimuuden edistämisestä verkossa toimivien välityspalvelujen yrityskäyttäjää varten (EUVL L 186, 11.7.2019, s. 57).

▼B

3 LUKU
KÄYTÄNNESÄÄNNÖT

10 artikla

Käytännestä

Tällä direktiivillä ei estetä käytännestä ylläpitäjiä harjoittamasta sopimattomien kaupallisten menettelyjen valvontaa, johon jäsenvaltiot saavat kannustaa, eikä 11 artiklassa tarkoitettuja henkilöitä tai yhteisöjä kääntymästä tällaisten toimielinten puoleen, jos asian käsittely näissä elimissä täydentää kyseisessä artiklassa tarkoitettua tuomioistuin- tai hallintomenettelyä.

Valvovan elimen puoleen kääntyminen ei missään tapauksessa merkitse luopumista 11 artiklassa tarkoitettua oikeus- tai hallintoviranomaisen puoleen kääntymisestä.

4 LUKU
LOPPUSÄÄNNÖKSET

11 artikla

Täytäntöpano

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että käytettävissä on riittävät ja tehokkaat keinot sopimattomien kaupallisten menettelyjen torjumiseksi, jotta tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan kuluttajien edun edellyttämällä tavalla.

Näihin keinoihin kuuluvat säännökset, joiden mukaisesti sellaiset henkilöt tai yhteisöt, joiden etua sopimattomien kaupallisten menettelyjen torjuminen kansallisen lainsäädännön mukaisesti koskee, kilpailijat mukaan luettuina, voivat

a) ryhtyä oikeudellisiin toimiin tällaisten sopimattomien kaupallisten menettelyjen suhteen;

ja/tai

b) saattaa tällaiset sopimattomat kaupalliset menettelyt sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta joko ratkaista valitukset tai panna vireille asianmukainen oikeudenkäynti asiassa.

Kunkin jäsenvaltion on ratkaistava, kumpi näistä mahdollisuuksista on käytettävissä ja onko tuomioistuimilla tai hallintoviranomaisilla oikeus vaatia, että valituksen käsittelyssä on turvaututtava muihin olemassa oleviin keinoihin, joihin luetaan myös 10 artiklassa tarkoitettut menettelyt, ennen asian ottamista ratkaistavaksi. Keinot ovat käytettävissä riippumatta siitä, ovatko asianomaiset kuluttajat sen jäsenvaltion alueella, jossa elinkeinonharjoittaja sijaitsee, vai jossakin toisessa jäsenvaltiossa.

Kunkin jäsenvaltion on ratkaistava:

a) voidaanko nämä oikeuskeinot ottaa käyttöön erikseen tai yhdessä useita samalla talouden alalla toimivia elinkeinonharjoittajia vastaan;

ja

b) voidaanko nämä oikeuskeinot ottaa käyttöön käytännestä ylläpitäjää vastaan silloin, kun asianomaisissa käytännestä säännöissä edistetään oikeudellisten vaatimusten noudattamista jättämistä.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten nojalla annettava tuomioistuimille tai hallintoviranomaiselle tapauksissa, joissa ne pitävät sitä kaikkien asiaan liittyvien etujen ja etenkin yleisen edun kannalta tarpeellisena, toimivalta

a) määrätä sopimattomat kaupalliset menettelyt lopetettavaksi tai hakea tuomioistuimelta päätöstä niiden lopettamisesta,

tai

b) kieltää sopimaton kaupallinen menettely tai hakea tuomioistuimelta päätöstä menettelyn kieltämisestä, jollei menettelyä vielä ole käytetty mutta sen käyttäminen on odotettavissa,

vaikka tosiasiallisen vahingon syntymistä taikka elinkeinonharjoittajan tahallisuutta tai huolimattomuutta ei olisi näytetty.

Jäsenvaltioiden on myös säädettävä kiireellisestä menettelystä, jota noudattaen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet voidaan toteuttaa

— joko väliaikaisina,

tai

— lopullisina

siten, että kukin jäsenvaltio saa valita jommankumman näistä kahdesta vaihtoehdosta.

Lisäksi jäsenvaltiot voivat, poistaakseen sopimattomien kaupallisten menettelyjen pysyvät vaikutukset, antaa tuomioistuimille tai hallintoviranomaisille, jos kaupalliset menettelyt on lopullisella päätöksellä määrätty lopetettavaksi, toimivallan

a) määrätä kyseinen päätös kokonaan tai osittain julkaistavaksi tarkoituksenmukaiseksi katsomassaan muodossa;

b) määrätä lisäksi oikaisu julkaistavaksi asiassa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen hallintoviranomaisten tulee

a) olla kokoonpanoltaan sellaisia, että niiden puolueettomuudesta ei ole epäilyksiä;

b) saada riittävät toimivaltuudet valitusten johdosta tekemiensä päätösten noudattamisen tehokasta valvomista ja turvaamista varten;

c) säännönmukaisesti perustella päätöksensä.

Jos 2 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa käyttää yksinomaan hallintoviranomainen, sen päätökset tulee aina perustella. Lisäksi tällöin on säädettävä menettelystä, jolla viranomaisen toimivallan virheellinen tai sopimaton käyttö tai käyttämisen laiminlyönti voidaan saattaa tuomioistui-
men tutkittavaksi.

▼ M1*11 a artikla***Oikeussuojakeinot**

1. Sopimattomien kaupallisten menettelyjen vuoksi vahinkoa kärsineillä kuluttajilla on oltava käytössään oikeasuhteisia ja tehokkaita oikeussuojakeinoja, mukaan lukien korvaus kuluttajalle aiheutuneista vahingoista ja tarvittaessa hinnanalennus tai sopimuksen purkaminen. Jäsenvaltiot voivat määrittää oikeussuojakeinojen soveltamista ja vaikutuksia koskevat edellytykset. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa ottaa huomioon sopimattoman kaupallisen menettelyn vakavuuden ja luonteen, kuluttajalle aiheutuneen vahingon ja muut asiaan liittyvät olosuhteet.

2. Tällaiset oikeussuojakeinot eivät rajoita kuluttajien saatavilla unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti olevien muiden oikeussuojakeinojen soveltamista.

▼ B*12 artikla***Tuomioistuimet ja hallintoviranomaiset: väittämien osoittaminen oikeiksi**

Jäsenvaltioiden on annettava tuomioistuimille tai hallintoviranomaisille 11 artiklassa tarkoitetuissa riita-asioissa tai hallintomenettelyissä toimivalta

a) vaatia elinkeinonharjoittajaa näyttämään toteen kaupalliseen menettelyyn liittyvien tosiasiaväittämien paikkansapitävyys, jos se elinkeinonharjoittajan ja menettelyn muiden asianosaisten oikeudet edut sekä kyseiseen tapaukseen liittyvät seikat huomioon ottaen on aiheellista;

ja

b) katsoa tosiasiaväittämät virheellisiksi, jollei a alakohdan mukaisesti vaadittua näyttöä esitetä tai jos tuomioistuin tai hallintoviranomainen pitää sitä riittämättömänä.

▼ M1*13 artikla***Seuraamukset**

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraamuksia määrättäessä otetaan tarvittaessa huomioon seuraavat ei-tyhjentyvät ja ohjeelliset perusteet:

a) rikkomuksen luonne, vakavuus, laajuus ja kesto;

b) elinkeinonharjoittajan kuluttajille aiheutuneen vahingon lieventämiseksi tai korjaamiseksi toteuttamat toimet;

c) elinkeinonharjoittajan mahdolliset aiemmat rikkomukset;

d) elinkeinonharjoittajan rikkomuksen vuoksi saamat taloudelliset edut tai välttämät tappiot, jos asiaa koskevat tiedot ovat saatavilla;

▼ M1

- e) elinkeinonharjoittajalle muissa jäsenvaltioissa samasta rikkomuksesta määrättyt seuraamukset rajatylittävissä tapauksissa, joissa tiedot tällaisista seuraamuksista ovat saatavilla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/2394 ⁽¹⁾ perustetun mekanismin kautta;
- f) mahdolliset muut tapauksen olosuhteisiin sovellettavat raskauttavat tai lieventävät tekijät.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun on määrättävä seuraamuksia asetuksen (EU) 2017/2394 21 artiklan mukaisesti, niihin sisältyy mahdollisuus joko määrätä sakkoja hallinnollisten menettelyjen kautta tai panna vireille oikeudenkäyntimenettelyjä sakkojen määräämiseksi taikka molemmat siten, että tällaisten sakkojen enimmäismäärä on vähintään neljä prosenttia elinkeinonharjoittajan vuotuisesta liikevaihdosta kyseisessä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa. Rajoittamatta mainitun asetuksen soveltamista jäsenvaltiot voivat valtiosääntönsä liittyvistä syistä rajoittaa sakkojen määräämisen seuraaviin tapauksiin:

- a) tämän direktiivin 6, 7, 8 ja 9 artiklassa ja liitteessä I tarkoitetut rikkomukset; ja
- b) elinkeinonharjoittajan jatkuva sellaisen kaupallinen menettelyn käyttäminen, jota toimivaltainen kansallinen viranomainen tai tuomioistuimien on todennut sopimattomaksi, kun kyseinen kaupallinen menettely ei ole a alakohdassa tarkoitettu rikkomus.

4. Tapauksissa, joissa on määrättävä sakko 3 kohdan mukaisesti mutta tiedot elinkeinonharjoittajan vuotuisesta liikevaihdosta eivät ole saatavilla, jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mahdollisuus määrätä sakkoja, joiden enimmäismäärä on vähintään kaksi miljoonaa euroa.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä ja toimenpiteistä komissiolle viimeistään 28 päivänä marraskuuta 2021, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

▼ B*14 artikla***Direktiivin 84/450/ETY muuttaminen**

Muutetaan direktiivi 84/450/ETY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Tämän direktiivin tarkoituksena on suojella elinkeinonharjoittajia harhaanjohtavalta mainonnalta ja sen kohtuuttomilta seurauksilta sekä vahvistaa ne edellytykset, joiden toteutuessa vertaileva mainonta on sallittua.”

- 2) 2 artiklassa:

— Korvataan 3 kohta seuraavasti:

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1).

▼ **B**

”3. ’myyjällä tai toimittajalla’ (jäljempänä ’elinkeinonharjoittajalla’) tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimii sellaisessa tarkoituksessa, joka liittyy hänen elinkeino-, liike-, käsiteollisuus- tai ammattitoimintaansa ja elinkeinonharjoittajan nimissä tai puolesta toimivaa henkilöä”;

— Lisätään kohta seuraavasti:

”4. ’käytännesääntöjen ylläpitäjällä’ tarkoitetaan tahoja, mukaan lukien elinkeinonharjoittaja tai elinkeinonharjoittajien ryhmä, joka vastaa käytännesääntöjen laatimisesta ja tarkistamisesta ja/tai sen valvomisesta, että ne, jotka ovat sitoutuneet sääntöihin, noudattavat niitä.”

3) Korvataan 3 a artikla seuraavasti:

”3 a artikla

1. Vertaileva mainonta on vertailun osalta sallittua, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) se ei ole tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklassa ja 7 artiklan 1 kohdassa tai sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY 6 ja 7 artiklassa tarkoitettua harhaanjohtavaa mainontaa (*);
- b) siinä verrataan samoja tarpeita tyydyttäviä tai samaan tarkoitukseen aiottuja tavaroita tai palveluja;
- c) siinä vertaillaan puolueettomasti näiden tavaroiden tai palvelujen yhtä tai useampaa olennaista, merkityksellistä, todennettavissa olevaa ja edustavaa piirrettä, joihin voi kuulua myös hinta;
- d) siinä ei vähätellä tai panetella kilpailijan tavaramerkkiä, kauppanimeä, muuta erottavaa tunnusta, tavaroita, palveluja, toimintaa tai olosuhteita;
- e) alkuperänimityksellä varustettujen tuotteiden osalta vertailu kohdistuu kussakin tapauksessa tuotteisiin, joiden nimitys on sama;
- f) siinä ei käytetä epäoikeutetusti hyväksi kilpailijan tavaramerkkin, kauppanimityksen tai muiden erottavien tunnusten mainetta taikka kilpailevan tuotteen alkuperänimitystä;
- g) siinä ei esitetä tavaroita tai palveluja sellaisten tavaroiden tai palvelujen jäljitelminä tai toisintoina, joilla on suojattu tavaramerkki tai kaupallinen nimi;
- h) siinä ei aiheuteta sekaannusta elinkeinonharjoittajien keskuudessa mainostajan ja kilpailijan välillä tai mainostajan ja kilpailijan tavaramerkkien, kauppanimitysten, muiden erottavien tunnusten, tavaroiden tai palvelujen välillä.

(*) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.”

▼B

4) Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että käytettävissä on riittävät ja tehokkaat keinot harhaanjohtavan mainonnan torjumiseksi ja vertailevaa mainontaa koskevien säännösten noudattamiseksi elinkeinonharjoittajien ja kilpailijoiden edun edellyttämällä tavalla. Näihin keinoihin kuuluvat säännökset, joiden mukaisesti sellaiset henkilöt tai yhteisöt, joiden etua harhaanjohtavan mainonnan kieltäminen tai vertailevan mainonnan sääntelevä kansallisen lainsäädännön mukaisesti koskee, voivat:

- a) ryhtyä oikeudellisiin toimiin tällaisen mainonnan suhteen;
- tai
- b) saattaa tällaisen mainonnan sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta joko ratkaista valitukset tai panna vireille asianmukainen oikeudenkäynti asiassa.

Kunkin jäsenvaltion on ratkaistava, kumpi näistä mahdollisuuksista on käytettävissä ja onko tuomioistuimilla tai hallintoviranomaisilla oikeus vaatia, että valituksen käsittelyssä on turvaututtava muihin olemassa oleviin keinoihin, joihin luetaan myös 5 artiklassa tarkoitettut menettelyt, ennen asian ottamista ratkaistavaksi.

Kunkin jäsenvaltion on ratkaistava:

- a) voidaanko nämä oikeuskeinot ottaa käyttöön erikseen tai yhdessä useita samalla talouden alalla toimivia elinkeinonharjoittajia vastaan;
- ja
- b) voidaanko nämä oikeuskeinot ottaa käyttöön käytäntösääntöjen ylläpitäjää vastaan silloin, kun asianomaisissa käytäntösäännöissä edistetään oikeudellisten vaatimusten noudattamista jättämistä.”

5) Korvataan 7 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tällä direktiivillä ei estetä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai antamasta säännöksiä laajemmasta elinkeinonharjoittajien ja kilpailijoiden suojasta harhaanjohtavan mainonnan osalta.”

15 artikla

Direktiivien 97/7/EY ja 2002/65/EY muuttaminen

1) Korvataan direktiivin 97/7/EY 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Toimitus, jota ei ole tilattu

Koska sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/29/EY (*) kielletään toimitukset, joita ei ole tilattu, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet vapauttaakseen kuluttajan vastasuorituksesta sellaisesta toimituksesta, jota ei ole tilattu; vastaamatta jättäminen ei tällöin merkitse tarjouksen hyväksymistä.

(*) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.”

▼B

2) Korvataan direktiivin 2002/65/EY 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Koska sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/29/EY (*) kielletään toimitukset, joita ei ole tilattu, ja rajoittamatta jäsenvaltioiden säännöksiä etäsopimusten hiljaisesta uusimisesta, jos tällaisissa säännöissä sallitaan hiljainen uusiminen, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet vapauttaakseen kuluttajan velvoitteista sellaisen toimituksen osalta, jota ei ole tilattu; vastaamatta jättäminen ei tällöin merkitse tarjouksen hyväksymistä.

(*) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.”

*16 artikla***Direktiivin 98/27/EY ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttaminen**

1) Korvataan direktiivin 98/27/EY liitteessä oleva 1 kohta seuraavasti:

”1. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).”

2) Lisätään kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä (”asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä”) 27 päivänä lokakuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ⁽¹⁾ liitteeseen kohta seuraavasti:

”16. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).”

*17 artikla***Tiedottaminen**

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet, jotta kuluttajat saavat tietoja niistä säännöksistä, joilla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja kannustettava tarvittaessa elinkeinonharjoittajia ja käytäntösääntöjen ylläpitäjiä antamaan kuluttajille tietoa käytäntösäännöistään.

*18 artikla***Tarkistaminen**

1. Komissio toimittaa viimeistään 12 päivänä kesäkuuta 2011 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kattavan kertomuksen tämän direktiivin ja erityisesti sen 3 artiklan 9 kohdan ja 4 artiklan ja liitteen I soveltamisesta, mahdollisuuksista yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa edelleen

⁽¹⁾ EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

▼B

kuluttajansuojaan liittyvää yhteisön lainsäädäntöä sekä 3 artiklan 5 kohdan huomioon ottaen toimenpiteistä, jotka on toteutettava yhteisön tasolla kuluttajansuojan riittävän tason ylläpitämiseksi. Kertomukseen on liitettävä tarvittaessa ehdotus tämän direktiivin tai muun asiaankuuluvan yhteisön lainsäädännön tarkistamiseksi.

2. Euroopan parlamentti ja neuvosto pyrkivät ryhtymään perustamis­sopimuksen mukaisesti toimiin kahden vuoden kuluessa siitä, kun komissio on esittänyt 1 kohdassa tarkoitetun ehdotuksen.

*19 artikla***Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudatta­misen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeis­tään 12 päivänä kesäkuuta 2007. Niiden on ilmoitettava tästä ja myö­hemmistä muutoksista komissiolle viipymättä.

Niiden on alettava soveltaa näitä säännöksiä viimeistään 12 päivänä jou­lukuuta 2007. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne viral­lisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

*20 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*21 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

KAUPALLISET MENETTELYT, JOITA PIDETÄÄN KAIKISSA OLOSUHTEISSA SOPIMATTOMINA

Harhaanjohtavat kaupalliset menettelyt

- 1) Elinkeinonharjoittajan peräton väite, että hän on allekirjoittanut käytäntösäännöt.
- 2) Luotettavuus- tai laatumerkinnän tai vastaavan esittäminen ilman tarvittavaa lupaa.
- 3) Elinkeinonharjoittajan peräton väite, että julkinen tai muu taho on hyväksynyt käytäntösäännöt.
- 4) Elinkeinonharjoittajan peräton väite, että julkinen tai yksityinen elin on hyväksynyt tai sallinut elinkeinonharjoittajan toiminnan (tämän kaupalliset menettelyt mukaan lukien) tai tuotteen tai antanut tälle/sille luvan taikka tällaisen väitteen esittäminen ilman, että noudatetaan hyväksymiseen, sallimiseen tai luvan antamiseen liittyviä ehtoja.
- 5) Kehotus ostaa tuotteita tiettyyn hintaan ilmoittamatta, että elinkeinonharjoittajalla on kohtuullisia perusteita uskoa, ettei hän kykene toimittamaan tai järjestämään toista elinkeinonharjoittajaa toimittamaan näitä tai vastaavia tuotteita kyseiseen hintaan sellaisen ajan ja sellaisia määriä, jotka ovat kohtuullisia, tuote, sen myynnin edistämiseksi toteutettujen toimien laajuus ja tarjottu hinta huomioon ottaen (täkymainonta — bait advertising).
- 6) Kehotus ostaa tuotteita tiettyyn hintaan ja sitten:
 - a) kieltäytyminen näyttämästä mainostettua tuotetta kuluttajille,

tai
 - b) kieltäytyminen ottamasta tilauksia tuotteesta tai toimittamasta sitä koh-
tuujassa,

tai
 - c) viallisen kappaleen näyttäminen tuotteesta

tarkoituksena edistää toisen tuotteen myyntiä (täkymyynti — bait and switch).
- 7) Peräton ilmoitus, että tuote on saatavilla vain hyvin rajoitetun ajan tai että se on saatavilla tietyillä ehdoilla vain hyvin rajoitetun ajan, jotta kuluttajat tekisivät päätöksen välittömästi eikä heille jäisi riittävää tilaisuutta tai riittävästi aikaa tehdä perusteltu valinta.
- 8) Sitoutuminen tarjoamaan myynninjälkeisiä palveluita kuluttajille, joihin elinkeinonharjoittaja on ollut yhteydessä myyntiä edeltäneessä viestinnässä kielellä, joka ei ole sen jäsenvaltion virallinen kieli, jossa elinkeinonharjoittaja sijaitsee, ja tällaisen palvelun tarjoaminen jälkeinpäin ainoastaan jollain muulla kielellä, ilman että tästä ilmoitetaan selvästi kuluttajalle ennen tämän sitoutumista liiketoimeen.
- 9) Peräton ilmoitus tai sellaisen perättömän vaikutelman luominen, että tuotetta voidaan myydä laillisesti.
- 10) Kuluttajille lainsäädännössä annettujen oikeuksien esittäminen eräänä elinkeinonharjoittajan tarjouksen ominaisena piirteenä.

▼B

- 11) Tiedotusvälineiden toimituksellisen sisällön käyttäminen tuotteen myynnin edistämiseen siten, että elinkeinonharjoittaja on maksanut myynninedistämisen mutta ei ilmoita sitä selvästi sisällösssä tai kuluttajalle selkeästi tunnistettavin kuvin tai äänin (puffi). Tämä ei vaikuta direktiivin 89/552/ETY⁽¹⁾ säännösten soveltamiseen.

▼M1

- 11 a) Hakutulosten antaminen kuluttajan verkossa tekemään hakukyselyyn ilmoittamatta selvästi maksetusta mainonnasta tai maksusta, jonka nimenomaisena tarkoituksena on tuotteiden asettaminen järjestyksessä korkeammalle hakutuloksissa.

▼B

- 12) Sisällöllisesti perättömän väitteen esittäminen sellaisen riskin luonteesta ja laajuudesta, joka kohdistuu kuluttajan henkilökohtaiseen tai hänen perheensä turvallisuuteen, jollei hän osta tuotetta.
- 13) Tietyn valmistajan tuotetta muistuttavan tuotteen myynnin edistäminen harhaanjohtamalla kuluttajaa tarkoituksellisesti uskomaan, että se on kyseisen valmistajan tekemä, vaikka tämä ei pidä paikkaansa.
- 14) Pyramidimyyntijärjestelmän luominen, käyttäminen tai edistäminen; järjestelmässä kuluttajan tekemän suorituksen vastineena on mahdollisuus saada korvausta etupäässä muiden kuluttajien värväämisestä järjestelmään eikä tuotteiden myynnistä tai kulutuksesta.
- 15) Perätön väite, jonka mukaan elinkeinonharjoittaja aikoo lopettaa kaupankäynnin tai muuttaa pois tiloista.
- 16) Väite, että tuotteet voivat helpottaa rahapeleissä voittamista.
- 17) Perätön väite, että tuotteella voidaan parantaa sairauksia, toimintahäiriöitä tai epämuodostumia.
- 18) Sellaisten sisällöllisesti virheellisten tietojen levittäminen, jotka koskevat markkinatilannetta tai mahdollisuutta löytää tuote ja joiden tarkoituksena on saada kuluttaja hankkimaan tuote huonommilla edellytyksillä kuin normaali markkinatilanne mahdollistaa.
- 19) Kaupallisessa menettelyssä esitetty väite kilpailusta tai palkinnosta, ilman että ilmoitettu tai kohtuullinen vastaava palkinto annetaan.
- 20) Tuotteen luonnehtiminen ilmaisulla ”ilmainen”, ”maksuton” tai vastaavalla ilmaisulla, jos kuluttajan on maksettava muita kuluja kuin kaupalliseen menettelyyn vastaamisesta ja tuotteen noutamisesta tai maksullisesta toimittamisesta aiheutuvat väistämättömät kulut.
- 21) Laskun tai vastaavan maksua koskevan asiakirjan sisällyttäminen markkinointiaineistoon siten, että kuluttajalle annetaan perätön vaikutelma, että hän on jo tilannut markkinoidun tuotteen.
- 22) Perättömän väitteen esittäminen tai perättömän vaikutelman luominen siitä, että elinkeinonharjoittaja ei toimi tarkoituksessa, joka liittyy hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa, tai esiintyminen vilpillisesti kuluttajana.
- 23) Perättömän vaikutelman luominen siitä, että tuotteeseen liittyvät myynninjälkeiset palvelut ovat saatavilla muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuote myydään.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

▼ M1

- 23 a) Tapahtumalippujen jälleenmyynti kuluttajille, jos elinkeinonharjoittaja on hankkinut liput käyttäen automaattisia keinoja, joilla kierretään yksittäisen henkilön ostamien lippujen määrälle asetettua rajoitusta tai muita lippujen ostamiseen sovellettavia sääntöjä.
- 23 b) Ilmoitus, jonka mukaan tuotearvostelut ovat kuluttajilta, jotka ovat tosiasiallisesti käyttäneet tuotetta tai ostaneet sen, toteuttamatta kohtuullisia ja oikeasuhteisia toimia sen tarkistamiseksi, että arvostelut ovat peräisin tällaisilta kuluttajilta.
- 23 c) Tekaistujen kuluttaja-arvostelujen tai suosittelujen esittäminen tai tämän antaminen toimeksi muulle oikeushenkilölle tai luonnolliselle henkilölle taikka kuluttaja-arvostelujen tai sosiaalisen median suosittelujen vääristeleminen tuotteiden myynnin edistämiseksi.

▼ B

Aggressiiviset kaupalliset menettelyt

- 24) Sellaisen vaikutelman luominen, että kuluttaja ei voi poistua, ennen kuin sopimus on tehty.
- 25) Henkilökohtaiset käynnit kuluttajan kotona ja kuluttajan esittämien poistumis- tai palaamattajättämiskehotusten huomiotta jättäminen lukuun ottamatta perusteltavissa olevia tilanteita, jotka liittyvät sopimusvelvoitteen täyttämiseen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- 26) Sinnikkäät ja ei-toivotut myyntiyhteydenotot puhelimitse, faksitse, sähköpostitse tai muuta etävälinettä käyttäen lukuun ottamatta perusteltavissa olevia tilanteita, jotka liittyvät sopimusvelvoitteen täyttämiseen kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tällä ei rajoiteta direktiivin 97/7/EY 10 artiklan ja direktiivien 95/46/EY ⁽¹⁾ ja 2002/58/EY soveltamista.
- 27) Vaatimus, että kuluttajan, joka haluaa tehdä korvaushakemuksen vakuutuksen perusteella, on esitettävä asiakirjoja, joita ei kohtuudella voida pitää korvaushakemuksen hyväksyttävyyden kannalta olennaisina, tai järjestelmällinen vastaamatta jättäminen asiaan liittyvään kirjeenvaihtoon, jotta kuluttaja jättäisi käyttämättä hänelle sopimuksen perusteella kuuluvia oikeuksia.
- 28) Mainoksiin sisällytetty lapsiin kohdistuva suora kehotus ostaa tai suostutella heidän vanhempiaan tai muita aikuisia ostamaan mainostettuja tuotteita lapsille. Tällä säännöksellä ei rajoiteta televisiotoiminnasta annetun direktiivin 89/552/EY 16 artiklan säännösten soveltamista.
- 29) Maksun vaatiminen heti tai myöhemmin elinkeinonharjoittajan toimittamista tuotteista, joita kuluttaja ei ole tilannut, tai tällaisten tuotteiden palautuksen tai säilyttämisen vaatiminen, paitsi jos tuote on direktiivin 97/7/EY 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettu korvaava tuote (toimitus, jota ei ole tilattu).
- 30) Kuluttajalle annettu selvä ilmoitus, että jollei tämä osta tuotetta tai palvelua, elinkeinonharjoittajan työpaikka tai toimeentulo on vaarassa.
- 31) Sellaisen perättömän vaikutelman luominen, että kuluttaja on jo voittanut, voittaa tai tietyllä tavalla toimiessaan voittaa palkinnon tai muun edun, vaikka tosiasiaa:
- mitään palkintoa tai etua ei ole,
 - tai
 - palkinnon tai muun edun saaminen edellyttää kuluttajalta rahasuoritusta tai kustannuksia vaativaa toimenpidettä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

LIITE II

YHTEISÖN SÄÄDÖKSET, JOISSA VAHVISTETAAN MAINONTAA JA KAUPALLISTA VIESTINTÄÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

Direktiivin 97/7/EY 4 ja 5 artikla

Matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/314/ETY ⁽¹⁾ 3 artikla

Ostajien suojaamisesta kiinteistöjen osa-aikaisen käyttöoikeuden ostosopimuksen tiettyihin osiin nähden 26 päivänä lokakuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/47/EY ⁽²⁾ 3 artiklan 3 kohta

Kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisessa 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/6/EY ⁽³⁾ 3 artiklan 4 kohta

Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY ⁽⁴⁾ 86–100 artikla

Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY ⁽⁵⁾ 5 ja 6 artikla (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä)

Kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 87/102/ETY muuttamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/7/EY ⁽⁶⁾ 1 d artikla

Direktiivin 2002/65/EY 3 ja 4 artikla

Siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta rahastoyhtiöiden ja yksinkertaistettujen tarjousesitteiden sääntelemiseksi 21 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/107/EY ⁽⁷⁾ 1 artiklan 9 kohta

Vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/92/EY ⁽⁸⁾ 12 ja 13 artikla

Henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY ⁽⁹⁾ 36 artikla

Rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY ⁽¹⁰⁾ 19 artikla

⁽¹⁾ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ EYVL L 280, 29.10.1994, s. 83.

⁽³⁾ EYVL L 80, 18.3.1998, s. 27.

⁽⁴⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/27/EY (EUVL L 136, 30.4.2004, s. 34).

⁽⁵⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 101, 1.4.1998, s. 17.

⁽⁷⁾ EYVL L 41, 13.2.2002, s. 20.

⁽⁸⁾ EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3.

⁽⁹⁾ EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 2004/66/EY (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 35).

⁽¹⁰⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

▼B

Muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/ETY ⁽¹⁾ (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 31 ja 43 artikla

Arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä 4 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ⁽²⁾ 5, 7 ja 8 artikla

⁽¹⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/87/EY (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64.